

neriet ingen Beskyttelse havde. Nej, Grunden er ganske simpelt, at i de sidste 20 Aar ere Blomster komne i Mode. Naar man ser, hvorledes der nu anvendes Blomster fremfor i gamle Dage, har man Grunden til Fremgangen, og man kan ikke deraf slutte, at Gartneriet ikke, hvis man yderligere gav det en Beskyttelse, vilde komme til at leve under endnu bedre Forhold.

Jeg skal sluttelig gøre den Bemærkning, at man ikke bør unddrage Erhvervsgrene den hidtil givne Støtte paa Grund af, at man agter at give dem Toldfrihed paa Kaa- og Hjælpestofferne. Jeg skal erindre om, at der er mange Erhverv, der slet ikke faa denne Frigivelse. Der foreligger saaledes for mig en Klage fra min Valgtreds, nemlig fra skandinaviske Gummifabrik, med Anmodning om at paatale Forholdet. Det ophyses der, at af de Artikler, som denne Fabrik benytter til Raastoffer, er der foreslaaet Toldfrihed for $\frac{1}{5}$, hvorimod $\frac{4}{5}$ ere belagte med en ret betydelig Afgift. Rafta bliver saaledes ret stærkt toldpligtigt. Jeg ertender selvfølgelig, at Forholdet er meget vanskeligt ikke alene her, men ogsaa andetsteds, idet det, der er Raaproduct for den ene, er færdig Vare for den anden. Det vilde dog vistnok være ubilligt, hvis man ikke tog Hensyn til denne og lignende Klager, der sikkert ville fremkomme. Jeg vil tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at det dog vistnok vil være nødvendigt, at de Ting, der ere Raaproducter for den ene Fabrik og vitterlig benyttes som saadanne der, erholde den samme Toldbetselse som Raaproducterne for andre Erhvervsgrene; thi ellers vil det ikke være at dele Sol og Vind lige.

Bulff: Jeg kunde ligesom det ærede Medlem for Røge (Alberti) begynde med at sige, at Tilhørertredens Talrigbed vidner om den Interesse, der er tilbage. Det er klart, at der i denne tvivlsomme Talrigbed ikke ligger nogen stærk Opfordring til at udtale sig udførlig paa dette Tidspunkt. Jeg finder ogsaa, naar det kommer til Stykket, at Debatten har været temmelig længe, og at de vigtigste Meningsforskelligheder have givet sig tilstrækkelig til Kende, og at overdreven vidtgaende Pindehuggeri egentlig ikke er paa sin Plads her i Salen, det vil kunne komme ved fremtidige Forhandlinger i Udvalg. Jeg skal ogsaa derfor søge for mit Vedkommende at yde Bidrag til en mulig snarlig Afkortelse af denne Forhandling ved ikke at gaa ind paa mere end højt nødvendigt af det, forskellige ærede Medlemmer have ytret. Siden jeg kom til at nævne det ærede Medlem for Røge, vil jeg blot

ganske kort her gøre opmærksom paa, at den Statue, det ærede Medlem havde bestemt for mig paa Røge Torv, vil jeg desværre næppe opnaa, efter som det egentlig ikke var mig, men det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), der var den egentlige Opfinder her i Salen af den bekendte Teori om det heldige i Indtægtsnedgangen for snart det ene, snart det andet Erhverv her i Landet. Ham vil denne Statue rettelig tilkomme, og Indskriften har man i Forvejen, den vil lyde: Det gavner flere, end det skader.

Jeg vil vende mig til det ærede Medlem for Slagelse (Røedt), idet jeg udtrykker min Glæde over, at det ærede Medlem i Dag var mere inde paa det faktiske Omraade end paa Anekdoten. Det er mig en Tilfredsstillelse, fordi jeg holder mere af at diskutere paa et saadant Grundlag end paa det fra det foregaaende Foredrag. Jeg havde, ærlig talt, ikke oprindeligt tænkt at skulle bestæftige mig meget med det ærede Medlem, men vil dog af den anførte Grund gøre nogle Bemærkninger til ham. Jeg skal ganske kort henbise til, at naar det ærede Medlem over for mit og Toldkommissionens Flertals Citat af Tscherning stiller senere Udtalelser af samme Mand, rokker det slet ikke ved mit Citat, om Tscherning senere er bleven paabirtet af den Frihandelsstrømning, der var saa stærk i de Aar, og jeg skal tilføje, uden at grave ny Citater op, at saa vidt jeg kender det, blev dette ikke Tilfældet, dermed forholder det sig anderledes. Men i den Henseende synes der at være nogen Begrebsforvirring hos de ærede Medlemmer, der have udtalt sig her i Salen. De have stærkt pointeret, at der er intet Frihandelsstandpunkt og intet Beskyttelsesstandpunkt i Kommissionen, fordi ingen vil absolut Beskyttelse og ingen vil bortstafte Toldafgifterne helt. Det sidste vil overhovedet intet Menneſte i Verden. End ikke i det mest udprægede Frihandelsland, England, er det saadan. England har i Told og indirekte Skatter en større Byrde pr. Hoved end vi. Englands Toldindtægt er forholdsvis omtrent den samme, som vi have, og den engelske indenlandske Produktionsafgift, svarende til Sukker- og Spiritusafgiften, er endnu større end vor. Saa vidt jeg huster, udgøre vore indirekte Skatter 15 Kr. pr. Hoved, jeg skulde tage fejl, om den ikke i England er ca. 21 Kr. Det er altsaa ikke Forfælleren paa Frihandel og Beskyttelse. Forfælleren ligger i Maaden hvorpaa Tolden anvendes, og Forfælleren er da den, at Frihandelslandene lægge deres Told saa vidt muligt paa Finanstoldafgifterne, som staa fremhævede i Arbejdsregnskabet paa det